

ร่างพระราชบัญญัติ

ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายอัศรเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๓๔
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ของเก่า” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ค้าของเก่า” “ร้านค้าของเก่า” “อิเล็กทรอนิกส์” “เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมการขออนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๔) กำหนดอายุของใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอใบแทนใบอนุญาต (เพิ่มมาตรา ๖/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ ทวิ)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้ค้าของเก่า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขและพฤติการณ์ในการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๐/๑ และมาตรา ๑๐/๒)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดและบทกำหนดโทษ กรณีประกอบกิจการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ใบอนุญาตขาดอายุ ประกอบกิจการภายหลังมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ ทวิ มาตรา ๑๒ ตี และมาตรา ๑๒ จัตวา และเพิ่มมาตรา ๑๒/๑ มาตรา ๑๒/๒ มาตรา ๑๒/๓ มาตรา ๑๒/๔ มาตรา ๑๒/๕ และมาตรา ๑๒/๙)

(๙) กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดโทษผู้ขัดขวาง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ และเพิ่มมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๓/๓)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๓๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการประกอบกิจการค้าของเก่า ที่ปัจจุบันมีการประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินกิจการ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการค้าของเก่าควบคู่ไปกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม โดยเฉพาะการควบคุมและป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งซื้อขายของที่ได้มาโดยการกระทำความผิด และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม มิให้กิจการค้าของเก่ามีส่วนในการสนับสนุนการกระทำผิดกฎหมาย
ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ของเก่า” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
““ของเก่า” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่น
อย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้ว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ค้าของเก่า” “ร้านค้าของเก่า” “อิเล็กทรอนิกส์” “เจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาต” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ของเก่า” และ “เสนาบดี” ในมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
““ค้าของเก่า” หมายความว่า การซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนของเก่าเพื่อแสวงหากำไรเป็นปกติธุระ
โดยมิได้เป็นการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเป็นครั้งคราว

“ร้านค้าของเก่า” หมายความว่า สถานที่ทำการค้าของเก่า สถานที่เก็บของเก่า หรือสถานที่อื่น ซึ่งใช้ในการประกอบกิจการค้าของเก่า และให้หมายความรวมถึงการค้าของเก่าด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงาน ผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ การขออนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าตามมาตรา ๔ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยจะกำหนดให้ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตจนถึง วันที่ออกใบอนุญาตไว้ด้วยซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันทำการ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตไม่สามารถออก ใบอนุญาตให้ได้ภายในกำหนดเวลา ให้อธิบดีดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่การไม่ออกใบอนุญาตเป็นไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่สุจริต มีลักษณะเป็น การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และให้มีการ ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ใบอนุญาตให้ประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับดวงตรา แสตมป์และตัว ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับการค้า หรือความผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินและความผิดฐานบุกรุก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติด หรือเคยได้รับโทษจำคุกในความผิดข้างต้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับ ใบอนุญาต

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๙ เว้นแต่เป็นการถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (๕) และเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา (๗)”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๖/๑ ใบอนุญาตให้ประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าตามมาตรา ๕ ให้มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้อย่างน้อยปีละครั้ง

ผู้รับอนุญาตให้ประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖/๒ ผู้รับอนุญาตให้ประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ผู้ค้ำของเก่า มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้ำของเก่า” โดยจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้ พร้อมทั้งแสดงใบอนุญาต ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการค้าของตน หรือร้านค้าของเก่า

ในกรณีการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้แสดงชื่อร้านค้า และคำว่า “ค้ำของเก่า” โดยจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้ พร้อมทั้งแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๒) มีบัญชีสำหรับการค้าของตนและจรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าซึ่งสามารถแสดงรายการรับซื้อของเข้าและออกไว้ทุกราย โดยต้องตรวจสอบและระบุที่มาของทรัพย์สินให้ชัดเจน และให้นำสมุดบัญชีดังกล่าวมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตรวจ ลงนาม และประทับตรา ทุกรอบระยะเวลาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

สมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) จัดทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ทรัพย์สินให้ตรงกับเลขลำดับในบัญชีการค้า เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

(๔) แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอให้หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย

(๕) แจ้งประวัติหรือข้อตำหนิที่เป็นสาระสำคัญของทรัพย์สินที่จำหน่ายหรือแถมให้ผู้จะซื้อหรือแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทราบก่อนตกลงราคา

(๖) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ (๒) หรือบิดเบือนข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สิน

(๓) ใช้หรือยินยอมให้ใช้ร้านค้าของเก่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าและความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ยกเว้นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สินและบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) เคยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้สองครั้งในปีเดียวกัน

(๕) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการอนุญาต ตลอดจนกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้สองครั้งในปีเดียวกัน

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งเหตุผลให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ขาย หรือที่ทำการค่านั้น ในกรณีการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายในการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานไม่ดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยไม่สุจริต มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย และให้มีการดำเนินการทางวินัยต่อไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ไม่ต่อใบอนุญาตตามมาตรา ๖/๑ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ และมาตรา ๑๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๐/๑ เมื่อรัฐมนตรีได้รับคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐ ให้พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

กรณีที่พ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ารัฐมนตรีพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว ยืนยันตามคำสั่งเดิม

มาตรา ๑๐/๒ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๐ ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่กรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๖/๑”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวของผู้รับอนุญาต การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นจะกระทำมิได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดประกอบกิจการขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือประกอบกิจการขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าภายหลังมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๑ มาตรา ๑๒/๒ มาตรา ๑๒/๓ และมาตรา ๑๒/๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๒/๑ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่จัดทำบัญชีสำหรับการค้า ไม่ตรวจสอบและระบุที่มาของทรัพย์สินให้ชัดเจน หรือไม่นำสมุดบัญชีมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตรวจ ลงนาม และประทับตรา

ตามรอบระยะเวลา ตามมาตรา ๘ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๒/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดบิดเบือนหรือปลอมแปลงข้อมูลเกี่ยวกับที่มาของทรัพยากร ตามมาตรา ๘ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๒/๓ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่จดยการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าซึ่งสามารถแสดงรายการรับซื้อของเข้าและออกได้ ตามมาตรา ๘ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดครั้งแรก ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินห้าแสนบาท และสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๒/๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่อาจแสดงใบอนุญาต สมุดบัญชีการค้า บันทึกการขายการรับซื้อของเข้าและออก และทรัพยากรสิ่งของ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒/๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าโดยใบอนุญาตขาดอายุหรือขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖/๒ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ (๑) (๓) (๕) และ (๖) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒/๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่แจ้งแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทันที เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า ทรัพยากรที่มีผู้มาเสนอให้หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพยากรที่ได้มาโดยทุจริตหรือผิดกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒/๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ

หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๘ และมาตรา ๑๒/๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๒/๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๒/๙ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำความผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในการนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการตรวจสอบและการสอบสวนข้อเท็จจริง การพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอใบอนุญาต การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ขอรับใบอนุญาต และหน้าที่อื่นใด เพื่อเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปตรวจสอบสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจ ค้นและยึด หรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือทรัพย์สินใดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดี ตลอดจนสั่งให้บุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติตามการเท่าที่จำเป็น

(๔) ตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีข้อมูลของการค้ำของเก่าที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ได้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมาย

การคันตาม (๓) ต้องมีหมายคัน เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายคันมาได้ เอกสาร บัญชี ทะเบียน ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยกย้าย ซ่อนเร้น ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการคัน ยึด หรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายคัน แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการคัน แต่จะเริ่มคันในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร การใช้อำนาจตามมาตรานี้ต้องไม่ทำในลักษณะที่ทำให้การประกอบกิจการของผู้ทอดตลาดและผู้ค้าของเก่าต้องสะดุดหยุดลงหรือทำในเวลากลางคืนโดยไม่จำเป็น”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๓/๒ และมาตรา ๑๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๓/๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๓/๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓/๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับและอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดีกรมการปกครองแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๐ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการประกอบกิจการค้าของเก่า ที่ปัจจุบันมีการประกอบกิจการลักษณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินกิจการ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการค้าของเก่าควบคู่ไปกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม โดยเฉพาะการควบคุมและป้องกันมิให้กิจการค้าของเก่าเป็นแหล่งซื้อขายของที่ได้มาโดยการกระทำความผิด และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

- ๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ของเก่า” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ค้าของเก่า” “ร้านค้าของเก่า” “อิเล็กทรอนิกส์” “เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” (ร่างมาตรา ๔)
- ๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า (ร่างมาตรา ๕)
- ๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖)
- ๒.๔ กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า มีอายุเท่าที่ผู้ขออนุญาตร้องขอ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และกำหนดเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๗)
- ๒.๕ กำหนดเงื่อนไขการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ (ร่างมาตรา ๘)
- ๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของผู้ค้าของเก่า (ร่างมาตรา ๙)
- ๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขและพฤติการณ์ในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๐)
- ๒.๘ กำหนดให้ผู้ไม่ได้รับใบอนุญาต ไม่ได้รับการต่อใบอนุญาต ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี และกำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขการพิจารณาอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)
- ๒.๙ กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นการเฉพาะตัว จะโอนให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ (ร่างมาตรา ๑๓)
- ๒.๑๐ กำหนดโทษกรณีประกอบกิจการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ใบอนุญาตขาดอายุ ประกอบกิจการภายหลังมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๑๔ ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ ร่างมาตรา ๑๗ ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และกำหนดโทษผู้ขัดขวาง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๑)
